

Česká školní inspekce
Liberecký inspektorát

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola Chrastava

náměstí 1. máje 228, 463 31 Chrastava

Identifikátor školy: 600 079 783

Termín konání inspekce: 10. – 14. leden 2005

Čj.:	h4-1067/05-5216
Signatura:	oh4cy126

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola Chrastava, náměstí 1. máje 228, okres Liberec, byla zřízena jako příspěvková organizace na dobu neurčitou. Zřizovatelem školy je Město Chrastava.

V souladu s rozhodnutím o změně zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení s účinností od 1. ledna 2003 škola sdružuje základní školu a školní družinu. Výuka v základní škole se uskutečňuje podle vzdělávacího programu Základní škola. V době inspekce školu navštívili 623 žáci ve 26 třídách základní školy.

Součástí základní školy, která je umístěna ve třech budovách ve městě, jsou třídy se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. Vzdělávání žáků v těchto třídách se uskutečňuje podle Vzdělávacího programu zvláštní školy a Vzdělávacího programu pomocné školy a přípravného stupně pomocné školy. Ve čtyřech třídách bylo v době inspekce 39 žáků.

Školní družina nebyla předmětem inspekce.

PŘEDMĚT INSPEKCE

Personální podmínky vzdělávání v předmětech český jazyk, anglický jazyk, matematika, chemie, fyzika, zeměpis, dějepis, občanská výchova, rodinná výchova a skupině volitelných předmětů v základní škole a dále v předmětech český jazyk, řečová výchova, občanská výchova ve speciálních třídách základní školy.

Materiálně-technické podmínky vzdělávání v předmětech český jazyk, anglický jazyk, matematika, chemie, fyzika, zeměpis, dějepis, občanská výchova, rodinná výchova a skupině volitelných předmětů v základní škole a dále v předmětech český jazyk, řečová výchova, občanská výchova ve speciálních třídách základní školy.

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětech český jazyk, anglický jazyk, matematika, chemie, fyzika, zeměpis, dějepis, občanská výchova, rodinná výchova a skupině volitelných předmětů v základní škole a dále v předmětech český jazyk, řečová výchova, občanská výchova ve speciálních třídách základní školy.

PERSONÁLNÍ PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Výuku sledovaných předmětů zabezpečuje 30 pedagogických pracovníků. Podmínky odborné kvalifikace nesplňují pouze tři vyučující. Ředitel školy, který je ve funkci od 1. července 2004, splňuje předpoklady pro výkon této funkce, navíc studuje v bakalářském studiu školský management. Při přidělování úvazků se mu dobře daří respektovat odbornost učitelů a využívat jejich zkušeností. Ve třídách se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami dvě vyučující vystudovaly bakalářské studium speciální pedagogiky, jedna vystudovala první stupeň základní školy bez speciální pedagogiky a další učitelka se středoškolským vzděláním absolvovala doplňkové pedagogické studium. Výuku v těchto třídách zajišťují další dvě vyučující s vysokoškolským pedagogickým vzděláním docházející ze základní školy. Speciální pedagogiku neabsolvovaly. Výchovným poradenstvím se zabývají dva kvalifikovaní učitelé druhého stupně, jedna zahájí kvalifikační studium. Funkci metodika prevence vykonávají dvě kvalifikované vyučující. Zatím nebyl jmenován metodik informačních a komunikačních technologií.

Řízení a organizaci chodu školy zajišťuje ředitel a jeho dvě zástupkyně. Do užšího vedení školy patří ještě hospodářka. Vždy v pondělí hodnotí uplynulý týden a zabývají se zabezpečením týdne aktuálního. Širší vedení školy s výchovnými poradci a vedoucí

vychovatelkou, se schází poslední pondělí v měsíci. Přehledná organizační struktura zaměstnanců je předpokladem úspěšného řízení, které je vzhledem k existenci tří oddělených objektů školy skutečně náročné. Povinnosti učitelů a provoz školy jsou podrobně a výstižně popsány ve vnitřním řádu školy.

K přenosu informací pro pracovníky školy slouží pedagogická rada a provozní porady, dále pak měsíční plány a jiné aktuální informace zveřejňované ve sborovnách všech budov školy.

Poradním orgánem ředitele je pedagogická rada a metodické orgány školy – metodická sdružení a předmětové komise. Ty svou činnost plánují a pravidelně se scházejí. Zabývají se kontrolou osnov, sjednocováním učebních plánů, volbou vhodných učebnic, přípravou a realizací soutěží. Ve škole rovněž pracuje metodické sdružení, které se zabývá oblastí speciální pedagogiky. V jednotlivých budovách jsou vyučující v kontaktu denně a problémy spojené s výukou projednávají aktuálně.

Řízení pedagogických i nepedagogických pracovníků je založeno na demokratických principech a na důvěře v jejich odpovědnost. Při práci s pedagogickými pracovníky postupuje vedení školy osobně, úkoly a kompetence jsou delegovány adresně a promyšleně. Individuálně je řízena práce školníků, kteří mají na starosti činnost uklízeček. Pro pomoc začínajícím učitelům jsou určeni zkušení uvádějící učitelé.

Hospitační činnost provádí vedení školy pravidelně podle předem zpracovaného plánu. Zástupkyně ředitele, odpovědná za speciální oblast školy, vzhledem ke své dlouhodobé absenci v letošním školním roce hospitace neprováděla.

Další vzdělávání pedagogických pracovníků vychází ze zájmu vyučujících. Na toto vzdělávání má škola finanční prostředky v dostatečné výši. Nabídka vzdělávacích center však ne vždy dokáže zájem pedagogů uspokojit. Postrádána je větší možnost studia na vysokých školách pro pedagogy bez odborné kvalifikace.

Mimořádné pracovní výsledky jsou oceňovány podle předem stanovených a projednaných kritérií.

Česká školní inspekce (dále jen ČŠI) hodnotí personální podmínky vzdělávání celkově jako velmi dobré. Z hlediska zastoupení speciálních pedagogů byly tyto podmínky dobré.

MATERIÁLNĚ-TECHNICKÉ PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Škola vznikla sloučením tří původně samostatných škol ve městě. Jejím sídlem je starší třípodlažní objekt v centru města (náměstí 1. máje 228), který slouží jako školní budova již od roku 1881. Původní prostorové řešení limituje možnosti rozvoje školy – malé šatny, pro umístění řady pomůcek se našel prostor pouze na půdě. V hlavní budově jsou zřízeny dvě odborné učebny (chemie – fyziky a informatiky) a 10 kmenových učeben. Další odborné učebny (informatiky, fyziky a chemie, cizích jazyků, hudební výchovy) a 12 kmenových učeben se nachází ve druhé školní budově (Školní 381). Ve třetí budově školy (Revoluční 442) sídlí speciální třídy, čtyři třídy prvního stupně a čtyři oddělení školní družiny.

Navštívené učebny prvního stupně byly vybaveny starším i novým nábytkem, který svými parametry odpovídal věku a výšce žáků. V místnostech bylo k dispozici velké množství doplňkového materiálu k výuce a probíraným tématům včetně knih pro mimočítankovou četbu. Scházel ale podpůrný materiál pro výuku cizích jazyků. Motivační a estetickou funkci prostředí vhodně dotvářely nástěnné plakáty a žákovské výtvarné práce.

Na druhém stupni byla většina navštívených učeben zařízena renovovaným, některé i novým školním nábytkem, který lépe vyhovuje ergonomickým požadavkům. Učebny ve Školní ulici mají dobře vyřešeno zastínění žaluziemi, závěsy používané na oknech v hlavní budově jsou méně funkční. V některých místnostech byla silně poškozená podlaha i nátěry oken. Nově

vymalované a zařízené třídy působily čistě, výukově i motivačně podnětně. V ostatních místnostech snižovaly estetickou úroveň poničené a špinavé stěny, někde i nepříliš promyšlená výzdoba (komerční plakáty).

Odborná učebna chemie a fyziky s rozvody elektřiny a plynu a páteřním rozvodem vody je vybavena starším nábytkem. V učebně a přilehlém kabinetě jsou k dispozici učební pomůcky, které byly využity během výuky při demonstraci i při praktickém laboratorním cvičení.

Esteticky velmi dobře působila nově vybudovaná odborná učebna informatiky. Stolky pod počítače byly vhodně zvolené, židle ale neumožňovaly změnu výšky sedáku a opěradla. Umístění patnácti žákovských počítačů ve třech řadách umožňuje učitelům přehlednout z jednoho místa obsah všech monitorů, ale ztěžuje okamžitou individuální verbální zpětnou vazbu. Současné hardwarové i softwarové vybavení včetně připojení do prostředí internetu umožňují plnit vzdělávací program základní školy.

Prostředí navštívených budov školy podporovalo seberealizaci a identitu žáků jen částečně. Pozitivem je, že byl zajištěn pitný režim žáků.

Pro výuku většiny sledovaných předmětů má škola k dispozici vhodné učebnice s výjimkou informatiky, kde se učebnice nepoužívají. Sjednocení učebnic v každé z původně samostatných škol se nerealizovalo již jen v několika předmětech na prvním stupni. Ve výuce jsou vhodně používány jazykové příručky, beletrie, atlasy, mapy i namnožené podklady. Nakupovaný tisk a odborné časopisy slouží především pro přípravu učitelů.

Vybavení pomůckami a podpůrnými materiály škola průběžně doplňuje, pro dostatečnou názornost výuky je postačující. Schází však větší podíl souborů moderních pomůcek, videokazet a nových výukových programů. Magnetofony nosí vyučující aktuálně do hodin. Současné možnosti didaktické techniky (televize, video, projekce, počítačem podporovaná výuka) byly ve sledované výuce využity jen ojediněle. Učitelé předávají řediteli školy své požadavky na doplnění materiálně-technického vybavení, z finančních důvodů však není možné vyhovět všem v plném rozsahu.

Pro samostatnou práci žáků nebylo dosud ve škole vybudováno integrované informační středisko (knihovna, studovna, přístup do prostředí internetu).

Kontrolu využití materiálně-technického zázemí provádí ředitel školy i jeho zástupkyně v rámci hospitační činnosti. Ve spolupráci s odbory provádí ředitelství školy každý rok prohlídku školy a výsledky následně projednává se zřizovatelem. Plánování obnovy a rozšíření materiálně-technického vybavení je promyšlené, snaha o zvýšení jeho úrovně je zřejmá.

Materiálně technické podmínky vzdělávání jsou celkově hodnoceny jako dobré.

PRŮBĚH A VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ

Vzdělávací programy

Zvolený vzdělávací program Základní škola je realizován na obou stupních základní školy. Sledovaná výuka respektovala osnovy, nedocházelo k obsahové duplicitě a byla zajištěna kontinuita výuky mezi jednotlivými ročníky. V tomto školním roce vykazuje škola deset integrovaných žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a má pro ně zpracované individuální výchovně-vzdělávací plány.

Ve třídách se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami jsou žáci vzděláváni podle programu Vzdělávací program zvláštní školy. Podle Vzdělávacího programu pomocné školy a přípravného stupně pomocné školy jsou vyučováni tři žáci, z nichž jeden se středně těžkým

zdravotním postižením má sestaven individuální program. Při jeho sestavování učitelky spolupracovaly se speciálně pedagogickým centrem.

Výuka probíhala v souladu s platnými učebními dokumenty. Porovnání učebních plánů s rozvrhem hodin a reálnou výukou prokázalo jejich shodu. Učební plán je vhodně upraven na podmínky školy, pestrá je nabídka volitelných předmětů. Povinná dokumentace je vedena přehledně a ve sledovaných předmětech průkazně zachycuje průběh a výsledky vzdělávání. Ředitel školy a jeho zástupkyně průběžně provádějí kontrolu plnění učebních osnov a předepsané pedagogické dokumentace. Kontrola naplňování učebních osnov je účinná.

Rozvrh hodin je zpracován pečlivě a respektuje zásady psychohygieny. Provozní řády odborných učeben jsou v učebnách zveřejněny. Vnitřní řád školy podrobně a přehledně uvádí práva a povinnosti žáků i rodičů, povinnosti učitelů a provoz školy.

Pro informace žáků slouží povinné třídnické hodiny (minimálně každý měsíc), školní rozhlas, nástěnky a čtvrtletně vydávaný školní časopis.

Základem vnějšího informačního systému jsou třikrát ročně konané schůzky s rodiči a také další schůzky s třídními důvěrníky. Širší veřejnost dostává další informace prostřednictvím webových stránek školy, Chrastavských listů a místního rozhlasu.

Výchovná poradkyně nezpracovává aktuální plán činnosti. Respektuje dokument, který obecně definuje jednotlivé oblasti působnosti výchovného poradenství. Zaměřuje se především na profesní poradenství pro žáky devátého i osmého ročníku (např. vyplňování přihlášek žáků do středních škol podle počítačového programu, uvolňování žáků k návštěvě burzy škol, dnů otevřených dveří středních škol i úřadu práce). Žákům a jejich rodičům nabízí konzultace a zajišťuje jim materiály z oblasti profesní orientace. Je v kontaktu s třídními učiteli, dává podněty pedagogicko-psychologické poradně k diagnostikování žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Jak vyplynulo ze sledované výuky českého jazyka na prvním stupni, ne vždy se podařilo podchytit všechny žáky s individuálními vzdělávacími potřebami a přistupovat k nim podle daného metodického pokynu. Souhrnné informace podává výchovná poradkyně na pedagogické radě. Funkci primárního preventisty převzala od poloviny minulého školního roku učitelka druhého stupně. Prošla základním kurzem a dále se v této problematice vzdělává. Pro školu zpracovala program primární protidrogové prevence, který je hlavně zaměřen na nejrůznější formy zájmové činnosti žáků. Dokazují to i výsledky volnočasových aktivit žáků prezentované školou.

Třídy se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami - český jazyk, řečová výchova, občanská výchova

Hospitace ve škole se vzdělávacím programem pro zvláštní a pomocné školy byly provedeny u čtyřech učitelek ve čtyřech třídách se dvěma až čtyřmi ročníky.

Ve sledované výuce bylo učivo probíráno v souladu s učebními osnovami a navazovalo na předcházející témata. Učitelky se na hodiny odpovědně připravily. Výchovně-vzdělávací cíle byly přiměřené aktuálnímu stavu žáků a počtu ročníků ve třídě.

Vedle učebnic a nakopírovaných materiálů učitelky využily připravené tabule (text na procvičování, doplňování, křížovky) a kartičky s probíraným učivem.

V hodinách převládala diferencovaná výuka (spojené ročníky), dále byla zařazena skupinová a frontální výuka. Učitelky respektovaly potřeby žáků a věnovaly se jim individuálně. Dvě hodiny, přestože byly pečlivě připravené, nebyly zvládnuty organizačně.

Kromě jedné hodiny, kde poměr samostatné a společné práce spojených ročníků nebyl zcela vyvážený, členění výuky odpovídalo náročnosti, obsahu učiva i schopnostem žáků. Učitelky věnovaly pozornost opakování a procvičování učiva.

Ve třídě, kde jsou integrováni žáci vyučovaní dle programu „Pomocná škola“, učitelka vynikajícím způsobem zvládla jejich individuální potřeby. Promyšlené využití manipulačních pomůcek, jasné zadávání, prověřování a pochopení úkolů, sledování zájmu, respektování možností žáků a podněcování jejich sebedůvěry vedly k vysoké efektivitě hodiny. V dalších hodinách učitelky využily práci s chybou, zadávaly diferencované úkoly, používaly vhodné názorné pomůcky.

Některé učitelky vytvářely žákům malý prostor pro jejich seberealizaci. Tempo výuky odpovídalo potřebám žáků, relaxace byla zařazena jen ojediněle.

Aktivita žáků nebyla příliš výrazná, přestože je učitelky průběžně podněcovaly.

Motivace prolínala vyučovacím procesem, ve dvou hodinách se však její záměr nezdařil.

Komunikace a interakce byla narušená nekázní některých žáků.

Menší pozornost byla věnována komunikativním dovednostem – spisovné mluvě a rozvoji souvislého vyjadřování.

Průběžné hodnocení bylo adresné, závěrečné spíše probíhalo ve zkratce. Sebehodnocení žáků uplatňováno nebylo.

Průběh a výsledky vzdělávání ve sledovaných předmětech byly celkově hodnoceny jako dobré.

První stupeň - český jazyk, anglický jazyk a matematika

Český jazyk a matematika byly sledovány ve dvanácti hodinách všech ročníků prvního stupně u dvanácti vyučujících. Všechny učitelky splňují kvalifikaci pro první stupeň základní školy, což se pozitivně projevilo v kvalitě výuky. Vyučující anglického jazyka jsou sice nekvalifikovaní, ale tento nedostatek je vyvážen dlouholetou praxí.

Hodiny byly velmi dobře promyšlené a připravené, s přiměřeně stanovenými cíli. V některých třídách na začátku hodiny vyučující seznámili žáky s jejím průběhem. Ne vždy se podařilo hodinu zakončit zopakováním a shrnutím probrané látky. Probírané učivo navazovalo na předcházející témata a bylo v souladu s učebními osnovami.

Učebny prvního stupně byly pěkně esteticky upravené podnětným materiálem k výuce především hlavních předmětů, vybavené a uspořádané efektivně i vzhledem k cílům výuky a činnostem žáků. Práci s učebnicemi vyučující jazyků doplňovali velkým množstvím názorných pomůcek a dodatkových cvičení určených zejména k aktivnímu učení. Spíše výjimečně byly různé drobné pomůcky použity v matematice. Sešity s písemnými projevy žáků byly průběžně kontrolovány, opravovány a hodnoceny známkou nebo pochvalou. Didaktická technika nebyla ve větší míře využita, pouze na hodiny angličtiny si učitelé nosí s sebou magnetofon k prezentaci cizojazyčných textů.

Časté střídání forem a metod práce přispívalo k aktivitě žáků a efektivnosti výuky. Žáci byli systematicky a důsledně vedeni k dodržování pravidel vzájemné komunikace, správných návyků a účelné relaxace. Nejmladší děti se místy musely podřídít poměrně rychlému tempu při čtení, takže některé nestačily sledovat text, nebo ztrácely pozornost při jednotvárnosti čtení delšího obtížnějšího textu. V některých třídách se projevila přílišná řízenost až drilování. Většinou ale byli žáci dobře motivováni adresnou pochvalou a oceněním pokroku. Učitelé vyžadovali plnění úkolů s porozuměním, vedli žáky k vyvozování z textů a odůvodňování, pracovali s chybou. Vyučující často začleňovali skupinovou práci jako plnohodnotnou součást hodin, ve kterých vedli žáky k vyjádření vlastních názorů a využívání svých zkušeností.

Hodiny anglického jazyka byly zaměřené na co největší aktivizaci žáků, ti byli často motivováni pomocí her, střídáním činností, prací ve skupinách, doplňkovým materiálem či názornou pomůckou nebo poslechovými ukázkami z magnetofonu. Pracovali se zájmem. Instrukce dostávali především v angličtině s českými komentáři a byli vedeni k souvislejší

komunikaci. V některých momentech bylo patrné mechanické plnění úkolů. Někteří žáci poměrně často chybovali, bylo zřejmé, že nemají zažitá určitá pravidla (slovosled, použití členů) a látka nebyla ještě důsledně procvičená.

Při hodnocení učitelé respektovali individuální schopnosti žáků a zdůvodňovali svá rozhodnutí. Minimálně se objevilo sebehodnocení nebo hodnocení žáků navzájem.

Průběh a výsledky vzdělávání v uvedených předmětech na prvním stupni byly velmi dobré.

Český jazyk

Hospitace byly realizovány v sedmi hodinách u sedmi vyučujících. Dvě hospitované vyučovací jednotky (slohová v osmé a literární v šesté třídě) měly vynikající úroveň z hlediska didaktického, metodického i organizačního.

Ve sledované výuce bylo učivo probíráno v souladu s učebními osnovami. Ostatní zhlédnuté hodiny byly připraveny především po obsahové stránce. V jedné z mluvnických hodin žáci obtížně chápali i obsah učiva, pracovali totiž bez vysvětlení významu cizího slova, klíčového k probíranému tématu. Často se nedařilo konkretizovat výukové cíle, i když byly přiměřené aktuálnímu stavu tříd. Učitelé většinou respektovali individuální vzdělávací potřeby žáků, avšak diferenciaci v požadavcích na ostatní žáky a zaměstnání rychlejších se objevily málokdy. Poznatky ve zhlédnutých hodinách byly předávány věcně správně. Probírané učivo navazovalo na předcházející témata.

Kromě používaných učebnic, sešitů, nakopírovaných materiálů, beletrie i odborné literatury poslouchali žáci v literární výchově audio nahrávku, normativní ani další jazykové příručky však v mluvnických hodinách nebyly využity.

Ve zhlédnuté výuce převažovala různě účinná frontální výuka. Forma řízeného rozhovoru aktivizovala jen některé žáky. Ve slohových hodinách plnili žáci úkoly i ve skupinách, v jedné z jazykových hodin procvičovali zadané role v párech. Rozdělení žáků v literární hodině pouze na dvě skupiny nebylo kooperativně efektivní. Převažovalo tradiční členění hodin se strukturovaným zápisem do sešitů. Písemné projevy žáků byly vyučujícími kontrolovány. V závěru hodin většinou z časových důvodů chybělo shrnutí probraného učiva.

Vstupní motivace probíhala často na základě teoretického opakování minulé látky. Zájem žáků o výuku vzbudilo hodnocení úvodních referátů z četby. V průběhu hodin byla také látka vhodně aktualizována (ukázky žákovských prací uveřejněných v místních novinách). Některé vyučující připomínaly mezipředmětové vztahy a při upevňování jazykového učiva dbaly na zpětnou vazbu. Učitelky se vyjadřovaly převážně spisovně, dobře pracovaly s intenzitou hlasu. Občas opravovaly nespisovné vyjadřování žáků. Klasifikace v žákovských knížkách byla zaznamenávána průběžně. Pochvalou v průběhu hodin oceňovaly učitelky aktivní práci žáků. Předložené písemné slohové kontrolní práce byly po formální stránce vcelku sjednoceny, ne vždy z hlediska struktury prací a způsobu jejich hodnocení.

Žáci převážně akceptovali stanovená pravidla komunikace. Učitelky respektovaly jejich osobnost, jednaly vstřícně a tolerantně. Pouze ojediněle byl pozorován nezájem některých žáků o výuku s následným vyrušováním způsobený většinou nejasnými organizačními pokyny i příliš stereotypní formou práce. Ve dvou hodinách s vynikajícím hodnocením byl rozvoj komunikativních dovedností žáků příkladný, v ostatních hodinách podmínky pro získávání těchto dovedností vyučující již v takové míře nevytvářely.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v českém jazyce byly hodnoceny jako velmi dobré.

Anglický jazyk

Ve třech sledovaných hodinách angličtiny a jedné hodině konverzace z tohoto jazyka (vedené jako volitelný předmět) odpovídal obsah učiva osnovám i tematickým plánům zpracovaných

jednotlivými učiteli. Jedna z vyučujících má požadovanou kvalifikaci, ale učí teprve prvním rokem. Je teoreticky jazykově velmi dobře vybavená, ale organizačně nezvládá početnější třídu. Druhá vyučující je nekvalifikovaná, ale její dlouholetá praxe a zkušenosti dávají dobré předpoklady k úspěšné práci.

Výuka cizích jazyků probíhala děleně v rozdílně početných skupinách v kmenových třídách nebo v učebně bez vybavení audiovizuální technikou, neadbale a nepodnětně vyzdobené.

Kladem byla snaha vyučujících podávat instrukce a pokyny žákům v angličtině, jen zřídka s českými glosami. Učitelky využívaly nahrávky textů k učebnicím rodilými mluvčími. Řízení výuky nebylo natolik účelné, aby vedlo k odpovídající aktivitě žáků. Hodiny začínaly často bez úvodní motivace a konkretizace cíle. Neuplatnila se ani diferenciacce podle individuálních schopností žáků, časté chyby byly důsledkem minimální zpětné vazby. Sledované hodiny byly vedeny frontálně řízeným rozhovorem v kombinaci s doplňováním odpovědí do učebnice nebo jiných textů. V jedné hodině se uplatnila i práce v párech nebo ve skupinách. Žáci pracovali s textem s porozuměním, dokázali odvodit souvislosti, vyučující průběžně hodnotila úspěšnost. Závěrečné shrnutí a zhodnocení na konci hodin chybělo.

V hodině konverzace byli žáci málo vedeni k rozvoji komunikativních dovedností díky minimálnímu využití motivace a ocenění pokroku.

Sledované hodiny byly hodnoceny jako dobré.

Společenskovední předměty – dějepis, občanská výchova, rodinná výchova

ČŠI hospitovala v osmi hodinách u šesti vyučujících. Učivo bylo probíráno v souladu s učebními osnovami. Ze zhlédnutých hodin bylo zřejmé, že se vyučující na výuku připravovali, zejména po obsahové stránce. Témata hodin byla většinou sdělována ústně. Výukové cíle nebyly všemi vyučujícími konkretizovány. Jejich přiměřenost odpovídala aktuálnímu stavu tříd. Probírané učivo navazovalo na předcházející témata a bylo předáváno věcně správně. Naplněním stanoveného cíle a po všech stránkách vysoce efektivně proběhla jedna z dějepisných vyučovacích jednotek v osmé třídě.

Ostatní sledované hodiny byly organizovány většinou frontálně s dominantním projevem vyučujícího. Často využívaná forma řízeného rozhovoru aktivizovala vždy jen několik žáků. Jedna ze sledovaných hodin rodinné výchovy koncipovaná pouze jako práce ve skupinách se ve svém důsledku projevila jako naprosto nefunkční a neefektivní. Žáci nerespektovali pokyny vyučující a ta nedokázala na vzniklé situace adekvátně reagovat. Dva mladí pedagogové s krátkou praxí organizačně nepromysleli celý průběh sledovaných hodin občanské výchovy vzhledem k jejich cílům. Žáci k nim nedospěli především nízkou provázaností úkolů a zdoluhavým průběhem jedné činnosti. Oproti tomu však učitel žáky vhodně aktivizoval vzájemnou kooperací při kruhovém uspořádání lavic. Ve většině hodin se nepodařilo látku se žáky zrekapitulovat ani zhodnotit jejich práci. Obsahem výuky byla determinována i její materiální podpora. Mapa, dobové i předtištěné materiály a učebnice byly využívány v dějepisných hodinách, ve výchovách se pracovalo někde s učebnicí, dotazníkem, ojedinele byl zařazen videoprogram. Odborné slovníkové příručky nebyly žákům k dispozici.

V některých hodinách si vyučující připravili pestřejší vstupní motivaci (klíčové slovo, práce s chybou, přesmyčky) a žáci sami dokázali v jedné z nich výukový cíl formulovat. Někde se podařilo žáky průběžně motivovat aktualizací probíraných jevů v návaznosti na jejich zkušenosti. V dějepisné výuce nechyběly mezipředmětové souvislosti. Hodnocení jako motivační prvek bylo využíváno velmi málo. V kooperativní práci žáků se ojedinele projevil i prvky vzájemného hodnocení, sebehodnocení žáků však nebylo pozorováno.

Verbální projevy vyučujících byly většinou spisovné a srozumitelné. Nespisovnost v převážně sporadickém vyjadřování žáků opravovali učitelé jen minimálně. Prohlédnuté žákovské

písemnosti měly různou grafickou úroveň. Jen někteří vyučující provedli kontrolu zápisů v sešitech žáků. V žakovských knížkách byl ve sledovaných výchovných předmětech zaznamenán nízký počet známek.

Žáci převážně respektovali dohodnutá pravidla jednání. Většina zhlédnutých hodin probíhala v přátelské atmosféře. Výjimečně nezvládnutá kázeň třídního kolektivu byla způsobena nevhodně zvolenou formou práce, nekázeň jednotlivců se projevovala i nízkým využíváním hodnotících nástrojů. Kromě jedné vynikající hodiny byl ve sledovaných vyučovacích jednotkách vytvářen menší prostor pro rozvoj komunikativních dovedností žáků, i když obsah výuky se k získávání těchto kompetencí často nabízel. Pokud probíhala diskuze, byla vedena převážně formou odpovědí na dotazy žáků nebo komentářem vyučujících k tématu. Žáci v některých hodinách dostávali prostor pro vyjadřování svých názorů, ale zapojovali se většinou stále stejní. Učitelky nenacházely způsob, jak aktivizovat maximum žáků.

Celková úroveň průběhu a výsledků vzdělávání ve společenskovědních předmětech byla hodnocena jako dobrá.

Matematika a zeměpis

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání vychází ze čtrnácti hodin hospitací u šesti vyučujících. Matematika je vyučována s odbornou kvalifikací. Ze tří vyučujících zeměpisu jsou dvě odborně kvalifikované, jedna učitelka nemá vysokoškolské vzdělání. K věcné a odborné stránce výuky v hospitovaných hodinách neměla ČŠI výhrady, absence pedagogického vzdělání se ve výuce projevila především v nejasných vzdělávacích cílech, v jednostranné komunikaci a opomíjením zpětnovazebního hodnocení žáků.

Hodinové dotace pro výuku matematiky a zeměpisu souhlasí s platnými učebními dokumenty. Obsah učiva zpracovaný v časově tematických plánech koresponduje s platnými učebními osnovami. Vyučovaná témata na sebe kontinuálně navazují a mají logickou posloupnost. Příprava učitelů na výuku byla pečlivá, více zaměřená na obsah učiva, méně již na organizaci výuky a volbu účinných metod a forem práce. Pokud byly výukové cíle vymezeny, odpovídaly ve sledovaných hodinách schopnostem a dovednostem žáků.

V běžně vybavených kmenových učebnách převažovala tradiční bezprostřední materiální podpora (výjimku tvořila individuálně zhotovená pomůcka pro demonstraci motivační úlohy z matematiky). Žáci pracovali s učebnicemi, sbírkami úloh a zeměpisnými atlasy, řešení zapisovali na tabuli a do sešitů. Ve dvou vyučovacích jednotkách využili slepé mapy, jednu kalkulačky a matematické tabulky, v jedné třetině hodin byl sortiment řešených úloh vhodně doplněn namnoženým zadáním úkolů. V několika hodinách byla účinnost výuky snížena tím, že požadované pomůcky neměli k dispozici všichni žáci. Záznamy žáků v sešitech jsou systematické, učitelé kontrolované a opravované - někde méně důsledně. Didaktická technika nebyla použita ani v zeměpise, kde by například využití videa bylo účelné. Materiální podpora vzhledem k probíranému učivu byla v matematice velmi dobrá, v zeměpise průměrná a přispěla k názornosti výuky jen částečně.

V úvodu navštívených hodin učitelé žákům většinou sdělili téma, výjimečně i vzdělávací cíle, v závěru však obvykle scházel čas na zpětnou vazbu o míře jejich naplnění.

Převažovalo frontální vyučování. Ve zdařilejších hodinách bylo vhodně prostřídáno s individuální činností, při které měli žáci možnost hledat nové postupy a pracovat vlastním tempem. Jejich aktivitu dobře podporovaly problémově orientované otázky a úkoly, diferenciací úloh a aktualizace učiva, v matematice i zajímavé motivační úlohy. Zařazení párové a skupinové práce v několika hodinách matematiky bylo promyšlené a účelné. V zeměpise se učitelka i žáci pracovat tímto způsobem teprve učili.

Méně efektivní vyučovací jednotky se vyznačovaly málo strukturovanou výukou bez využití aktivizujících činností, opomíjením individuálního přístupu k žákům i psychohygienických zásad učení. Byly zaznamenány i méně vhodné aplikace výukových metod (výklad bez potřebné názornosti, diktování úloh i zápisů, nevyužití možnosti práce s chybou). Často scházela účinná úvodní a průběžná motivace. V dialogu převažovaly uzavřené a návodné otázky, které bránily rozvinutí diskuse. Žáci pasivně přijímali hotové poznatky.

Výuka probíhala v přátelské atmosféře. Žáci většinou respektovali pokyny pedagogů, byli vstřícní a přátelští, dodržovali dohodnutá pravidla komunikace. Občasné vyrušování hlasitějším mluvením v některých hodinách bylo důsledkem nevhodně zvolených vyučovacích metod. Projev většiny učitelů byl klidný a vstřícný, příliš hlasité a nespisovné vyjadřování bylo zaznamenáno jen ojediněle.

Učitelé využívali různé formy hodnocení žáků. Kromě zeměpisu v šestém ročníku se zkušební a opakovací otázky zaměřovaly také na pochopení širších souvislostí a vztahů. Zhlédnuté čtvrtletní písemné práce žáků z matematiky byly vhodně zadané a pečlivě opravené. Četnost známek dle žákovských knížek byla dobrá. Klasifikaci ve sledované výuce učitelé většinou zdůvodnili. Pouze někteří však dokázali průběžně pochválit a ocenit i dílčí pokrok v učení. Vzájemné hodnocení a sebehodnocení žáků nebylo využíváno.

Celkově v hospitovaných hodinách scházelo více činností, které by u žáků vedly k systematickému vytváření některých klíčových kompetencí, především účelného využívání různých zdrojů informací a rozvoji komunikativních dovedností.

Průběh a výsledky vzdělávání v matematice a zeměpise byly hodnoceny celkově stupněm dobrý.

Fyzika a chemie

Hodnocení vychází z osmi hodin u třech vyučujících ve všech ročnících druhého stupně, kde se výše uvedené předměty vyučují. Všichni tři učitelé splňují podmínky odborné kvalifikace.

Plánování výuky vycházelo z učebních osnov konkretizovaných do časově tematických plánů. Příprava učitelů na hodiny byla zodpovědná, výchovně-vzdělávací cíle byly naplňovány. Vyluštěním tajenky, která byla zároveň opakováním některých pojmů, veličin a jednotek ve fyzice, se žáci osmého ročníku dozvěděli téma hodiny. Probírané učivo navazovalo na předcházející témata.

Všechny sledované hodiny byly realizovány v odborné učebně chemie a fyziky s absencí audiovizuální techniky. Ve fyzice nebyly vůbec použity učebnice. Naopak vhodné použití dalších učebních pomůcek v obou předmětech výuku oživilo a povzbudilo zájem žáků o předměty.

Úroveň hodin byla velmi rozdílná od vynikající až po dobrou. Po stránce věcné a odborné správnosti výuky nemá ČŠI žádné připomínky. Mírně převažoval frontální způsob výuky, který byl pro probírané téma vhodný. Zejména výborně připravená a realizovaná hodina fyziky v osmém ročníku umožnila žákům hledat různá řešení problému vypařování při použití nenáročných avšak názorných pomůcek. Použitá skupinová výuka při laboratorním cvičení z chemie a zjišťování objemu těles ve fyzice se ukázaly jako efektivní formy práce, které žáky motivují a baví. V obou předmětech vyučující pro dobré pochopení probírané látky uváděli praktické příklady z běžného života. Od žáků požadovali zdůvodnění jejich tvrzení. Tempo výuky bylo přiměřené možnostem žáků, ne vždy se podařilo hodinu jako celek uzavřít zopakováním a shrnutím probrané látky.

Klima třídy nevybočovalo z běžných zvyklostí, pravidla komunikace mezi učitelem a žáky i žáky navzájem byla dodržována. Žáci dostávali příležitost pro vyjadřování vlastního názoru,

argumentaci i diskuzi, své možnosti různou měrou využívali. Zájem o výuku byl u žáků jedné třídy šestého ročníku velmi rozdílný, stejně rozdílná byla i úroveň zápisů do sešitů.

Pro klasifikaci je k dispozici dostatečný počet známek zejména z krátkých písemných prací. Ústní zkoušení žáků bylo hodnoceno mírně. Nebylo využito vzájemného hodnocení nebo sebehodnocení žáků. Za dobrou práci v průběhu hodiny učitelé žáky chválili.

Průběh a výsledky vzdělávání v uvedených přírodovědných předmětech byly hodnoceny jako velmi dobré.

Skupina volitelných předmětů: technika administrativy, technické kreslení, informatika a seminář ze zeměpisu

ČŠI sledovala jednu hodinu semináře ze zeměpisu a dvouhodinové vyučovací jednotky informatiky, techniky administrativy a technického kreslení. Seminář ze zeměpisu, informatika a technické kreslení jsou zajišťovány vyučujícími s odbornou kvalifikací. Technika administrativy je přidělena učitelce bez vysokoškolského vzdělání, ale s doplněným odborným vzděláním pro výuku tohoto předmětu.

Jediným nedostatkem výuky techniky administrativy je skutečnost, že probíhala na mechanických psacích strojích, jejichž praktické využití je v současné době již značně omezené. K přechodu na využívání počítačů se specializovaným programovým vybavením se škola v době inspekce teprve připravovala. ČŠI kladně hodnotí využívání vhodných učebnic a nápaditých pomůcek. Výuka založená na individuální práci žáků ve škole i doma byla dobře připravená. Promyšlená struktura vyučovací jednotky se střídáním činností a individuálním přístupem k žákům byla efektivní. Učitelka nešetřila pochvalou a vhodně motivovala žáky k soustavné práci. Při opravě chyb a hodnocení přistupovala k žákům citlivě a s porozuměním. Atmosféra byla přátelská a vstřícná.

Dvouhodinový blok technického kreslení se uskutečnil v kmenové učebně, ve které byl v odpoledních hodinách na zemi značný nepořádek. Práce žáky bavila, i když ne všichni měli na výuku potřebné pomůcky. Někteří z nich jen mechanicky, bez pochopení principu osově a středově souměrnosti, rýsovali do sešitů to, co ukázala vyučující na tabuli nebo co viděli u spolužáků v sešitě. Nevhodné označení vrcholů krychle zbytečně žáky mátl. Tempo práce bylo nízké, řídilo se tempem nejpomalejšího žáka. Vyučující dbá na úpravu sešitů a hodnotí je. Diskutabilní je zařazení náročnějších témat (spirály, cykloidy, kuželosečky) do tematického plánu předmětu.

Výuka informatiky byla připravená, věcně a odborně správná. Pozitivem je, že každý žák pracuje na svém počítači. Způsob učení však byl ovlivněn skutečností, že žáci neměli učebnice ani sešity a nebyli vedeni k práci s nápovědou v programu. Jediným zdrojem informací byl pro ně vyučující; použitou metodou řízený výklad s paralelním nácvikem dovedností. Přes účinnou úvodní motivaci aktualizací ve dvouhodinové vyučovací jednotce aktivita žáků postupně klesala. Citelně scházelo střídání různých činností, změna tempa, zařazení relaxační chvilky i mimo přestávku. Oživení nastalo v 75. minutě, kdy obsah dílčího úkolu působil motivačně. Scházel prostor pro samostatnou práci, která by vedla k procvičení a upevnění získaných znalostí a dovedností. Metodě výuky odpovídala i převažující jednosměrná komunikace od učitele k žákům.

Seminář ze zeměpisu s tematikou cestovního ruchu byl po stránce obsahové pečlivě připravený. Žáci měli k dispozici nejen slepé mapy, ale celou řadu různých publikací, ze kterých měli při zadané skupinové práci čerpat informace. Sledovaná hodina však byla poznamenaná nepřiměřenými cíly s ohledem na aktuální stav třídy a vzdělávací potřeby žáků, nevhodně zvolenou metodou a značnou nervozitou vyučující. Žáci neměli vytvořené návyky skupinové práce, pravidla pro vzájemnou komunikaci nebyla nastavená a akceptovaná. V průběhu přípravy ve skupinách i při prezentaci výsledků se žáci mezi sebou bavili, úkoly

neplnili, pokyny nerespektovali. V důsledku nekázně byla hodina jen velmi málo efektivní, nesplnila svůj účel.

Průběh a výsledky vzdělávání ve výše uvedených volitelných předmětech byly celkově hodnoceny stupněm dobrý.

Výsledky vzdělávání zjišťované školou

Kromě běžných způsobů zjišťování a rozboru výsledků vzdělávání škola další evaluační nástroje nepoužívá.

Velmi dobrých výsledků i umístění na předních místech docilují žáci školy v okresních a krajských kolech českého jazyka (recitace), cizích jazyků, dějepisu, zeměpisu a matematiky. Významné jsou i úspěchy ve sportovních a výtvarných soutěžích.

Dobrou představu o úrovni školy poskytují také dvě velké celoškolské akce – vánoční rozloučení s kalendářním rokem a akademie na konci školního roku.

Žáci školy po ukončení povinné devítileté školní docházky nemají problémy s přechodem na střední školy nebo na učňovské obory.

Celkové hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání

Průběh veškeré sledované výuky hodnotí ČŠI jako dobrý s poměrně velkým rozptylem hodnocení jednotlivých navštívených hodin od vynikajících až po vyhovující s převahou dobrých.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

Součástí inspekční činnosti byly tematicky zaměřené inspekce „Multikulturní výchova“ a „Výchova k lidským právům a toleranci“. Zjištění z těchto tematicky zaměřených inspekcí budou souhrnně zveřejněny ve výroční zprávě ČŠI o školním roce 2004/2005.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Rozhodnutí MŠMT čj. 10 192/2003-21 ze dne 7. ledna 2003 o změně v zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení, s účinností od 1. ledna 2003
2. Zřizovací listina vydaná na základě rozhodnutí Zastupitelstva Města Chrástavy čj. 4628/2002 ze dne 23. září 2002, s účinností od 1. ledna 2003
3. Učební dokumenty vzdělávacího programu Základní škola schváleného MŠMT dne 30. 4. 1996 čj.: 16 847/96-2 s platností od 1. 9. 1996, Úpravy a doplňky schválilo MŠMT dne 25. 8. 1998 čj.: 25 018/98-22 s platností od 1. 9. 1998, ve znění pozdějších úprav
4. Vzdělávací program zvláštní školy čj. 22980/97-22, schválilo MŠMT dne 20. 6. 1997 s platností od 1. září 1997
5. Vzdělávací program pomocné školy a přípravného stupně pomocné školy čj. 24 035/97-22, schválilo MŠMT s platností od 1. září 1997
6. Zahajovací výkaz o základní škole Škol (MŠMT V3-01) k 30. září 2004
7. Příloha k výkazu V3a-01 o základní škole o speciálních-specializovaných třídách k 30. září 2004 ze dne 4. října 2004
8. Rozhodnutí ředitele – Výjimka z počtu žáků na třídu čj. V-3/2004-2005 ze dne 2. listopadu 2004
9. Osobní spisy hospitovaných pedagogických zaměstnanců školy (doklady o vzdělání)

10. „Vnitřní platový předpis“ ze dne 7. června 2004
11. „Vnitřní řád školy“ ze dne 31. srpna 2004
12. Rozvrh hodin a přestávek pro školní rok 2004/2005
13. Časově tematické plány hospitovaných předmětů ve školním roce 2004/2005, nedatováno
14. Individuální výchovně-vzdělávací plány integrovaných žáků ve školním roce 2004/2005
15. Záznamy z jednání pedagogické rady ve školním roce 2004/2005
16. Třídní knihy hospitovaných tříd ve školním roce 2004/2005
17. Třídní knihy pro žáky zvláštních škol vedené ve školním roce 2004/2005
18. Třídní výkazy a katalogové listy tříd I.A, II.B, III.A, IV.A, V.B, VI.B, VII.A, VIII.A a IX.B ve školním roce 2004/2005
19. Třídní výkazy a katalogové listy pro žáky zvláštních a pomocných škol vedené ve školním roce 2004/2005
20. Dokumentace žáků se speciálními vzdělávacími potřebami vedené ve školním roce 2004/2005
21. Karty problémových žáků ve školním roce 2004/2005
22. Žádosti o vyšetření v PPP odeslaných v 1. polovině školního roku 2004/2005
23. „Plány výchovných poradců pro školní rok 2004/2005“ ze dne 2. září 2004
24. „Pracovní deník výchovného poradce“ na školní rok 2004/2005
25. „Minimální protidrogový program – školní rok 2004/2005“ ze dne 1. září 2004
26. Prohlédnuté slohové kontrolní práce žáků druhého stupně ve školním roce 2004/2005
27. Vybrané čtvrtletní písemné práce žáků z matematiky tříd VI.A, VII.A, VIII.A, IX.A a IX.B ve školním roce 2004/2005
28. Náhodně vybrané sešity a žákovské knížky žáků v navštívených hodinách ve školním roce 2004/2005
29. Dotazníky k tematické inspekci „Multikulturní výchova“ pro žáky všech osmých ročníků
30. Dotazníky k tematické inspekci „Multikulturní výchova“ pro rodiče žáků všech pátých ročníků
31. Dotazníky pro žáky 9. ročníku k tematicky zaměřené inspekci „Výchova k lidským právům a toleranci“
32. Třídní knihy z uzavřených ročníků 6. – 8. a z aktuálního 9. ročníku základní školy za školní rok 2003/2004
33. Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2003/2004 ze dne 25. září 2004
34. „Provozní řád učebny chemie a fyziky“ ze dne 1. září 2004
35. „Řád počítačové učebny“ z října 2004

ZÁVĚR

Personální zajištění výuky v Základní škole Chrastava má velmi dobrou úroveň. Téměř všichni vyučující splňují podmínky odborné kvalifikace, chybí však vyučující se vzděláním speciální pedagogiky. Práce pedagogů se řídí jednoznačně stanovenými pravidly, probíhá v atmosféře důvěry a nekonfliktní spolupráce, systém řízení je promyšlený.

Materiálně-technické podmínky vyhovují potřebám školy. Současné vybavení pomůckami a didaktickou technikou umožňuje bezproblémově plnit učební osnovy, školní nábytek je postupně obnovován.

Vzdělávací program Základní škola je realizován na obou stupních v souladu s údaji o zařazení do sítě škol. Učební plán pro školní rok 2004/2005 souhlasí se schválenými učebními dokumenty. Pro žáky je vytvořen systém široké nabídky volitelných předmětů. ČŠI během inspekční činnosti nezjistila neplnění učebních osnov. Plánování a příprava na výuku byly na velmi dobré úrovni. Ve výchovně-vzdělávacím procesu sice převažoval frontální způsob výuky s dominantním postavením pedagogů, avšak se snahou po zapojení žáků do vyučovacího procesu. Ne všichni učitelé promýšlejí vhodné metody a formy práce. ČŠI zjistila poměrně velké rozdíly mezi kvalitou výuky jednotlivých pedagogů. Vyučování probíhalo převážně v příjemné pracovní atmosféře založené na vzájemné důvěře mezi učiteli a žáky.

Ve třídách se speciálními vzdělávacími potřebami žáků učitelky učivo diferencovaly, respektovaly jejich individuální potřeby. Použité metody většinou vedly žáky k aktivní spoluúčasti, ne vždy se však dařila organizace výuky se spojenými ročníky. Méně byl sledován rozvoj komunikativních dovedností žáků.

Hodnotící stupnice:

vynikající	velmi dobrý	dobry (průměrný)	vyhovující	nevyhovující
------------	-------------	------------------	------------	--------------

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Inspekční tým	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Ing. Pavel Procházka	v. r.
Člen týmu	Mgr. Alexandra Hanwaldová	v. r.
Člen týmu	Mgr. Věra Hessová	v. r.
Člen týmu	PhDr. Miloslava Paclíková	v. r.
Člen týmu	Ing. Eva Žižková	v. r.

V Liberci dne 4. března.2005

Razítko - ano

Dle § 174 odst. 13 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školského zákona), může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím převzetí na adresu pracoviště vedoucího inspekčního týmu, tj. Česká školní inspekce, Masarykova 28, 460 01 Liberec. Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem ČŠI k jejich obsahu zasílá ČŠI zřizovateli a školské radě, inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná.

Datum a podpis ředitele školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 18. března 2005

Razítko - ano

Ředitel školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Titul, jméno a příjmení	Podpis
Mgr. Aleš Trpišovský	v. r.

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Zřizovatel	2005-04-11	h4-1067/05-5216
Školská rada	Není	

Připomínky ředitele školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány.